

Mieczysław Cincio

Izba rzeszowska : wspomnienie pośmiertne : adwokat Janusz Pattek

Palestra 20/1(217), 99-100

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rada Adwokacka w Toruniu

(tymcz. adres: ZA Nr 3 w Toruniu)

Dziekan	— adw. Wiktor Kalka
Wicedziekan	— adw. Kazimierz Hoffman
Sekretarz	— adw. Lucjan Szmidt
Skarbnik	— adw. Tadeusz Długosz
Rzecznik dysc.	— adw. Mieczysław Karbowski

Rada Adwokacka w Wałbrzychu

(tymcz. adres: ZA Nr 1 w Jeleniej Górze)

Dziekan	— adw. Marian Kuskowski
Wicedziekan	— adw. Jerzy Bronisz
Sekretarz	— adw. Krzysztof Żmudziński
Skarbnik	— adw. Stanisław Baranowski
Rzecznik dysc.	— adw. Tadeusz Rzęsista

Izba rzeszowska**1. Wspomnienia pośmiertne****Adwokat Janusz Pattek**

Palestra rzeszowska poniosła ostatnio kolejną bolesną stratę. W dniu 10 października 1975 r. zmarł w Rzeszowie adw. Janusz Pattek, wieloletni prezes Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w Izbie rzeszowskiej. Człowiek szlachetny, znakomity prawnik, władający biegle kilkoma językami, dobrze się zasłużył adwokaturze jako jeden z wybitnych jej przedstawicieli.

Urodził się dnia 27 sierpnia 1906 r. w Sanoku. Szkołę średnią ukończył w Rzeszowie. W latach 1925—1929 studiował na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, uzyskując tam w 1929 r. stopień magistra praw. W tymże roku rozpoczął aplikację sądową w Sądzie Okręgowym w Rzeszowie, a po jej ukończeniu w 1932 r. złożył egzamin sędziowski. W styczniu 1933 r. rozpoczął pracę na stanowisku podprokuratora Sądu Okręgowego w Rzeszowie, a następnie w Tarnowie, po czym w 1938 r. przeszedł do adwokatury i rozpoczął praktykę w tym zawodzie w Boguminiu. W 1939 r. powrócił do Rzeszowa,

gdzie prowadził kancelarię adwokacką aż do przejścia na emeryturę w 1974 r.

Adwokat Pattek był współzałożycielem i członkiem pierwszego i najstarszego w województwie rzeszowskim Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Rzeszowie i kilkakrotnie kierownikiem tego Zespołu. Był wychowawcą wielu pokoleń adwokatów, a w samorządzie adwokatury pracował od przeszło 25 lat na różnych stanowiskach. Cechowała go głęboka znajomość etyki adwokackiej, co z racji pełnionej funkcji prezesa Komisji Dyscyplinarnej Izby w Rzeszowie przyczyniło się do zachowania właściwego poziomu zawodowego i etyczno-moralnego miejscowej adwokatury.

Za pracę zawodową i społeczną odznaczony został odznaką „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego” oraz „Złotą Odznaką Zrzeszenia Prawników w Polskich”.

Umiejętności swoje przekazywał młodszym kolegom także jako wykładowca przez przeszło 20 lat; wprowadzał w trudne arkana wiedzy prawni-

czej aplikantów adwokackich. Był ceniony, lubiany, zawsze pogodny i śpieszył z pomocą kolegom. Natura obdarzyła go również szczególnym urokiem osobistym. Był zawsze uosobieniem kultury człowieczej, taktu i niepowtarzalnej elegancji na co dzień.

Odszedł człowiek wielkiego serca, przedstawiciel generacji, która hołdowała zasadzie *dura lex, sed lex*.

Zegnali go wszyscy ci, z którymi pracował i żył, oraz ci których bronił i spieszył im z pomocą.

Cześć Jego pamięci.

Adwokat Roman Burnatowicz

W dniu 27 października 1975 r. zmarł założyciel i członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Przemyślu adwokat Roman Burnatowicz.

Urodził się w dniu 7 kwietnia 1891 r. w Obertynie koło Horodenki. Po ukończeniu szkoły średniej oraz studiów prawniczych w roku 1919 uzyskał stopień magistra praw.

Adwokat Burnatowicz, po odbyciu aplikacji sądowej, przeszedł do służby sprawiedliwości w wojsku. W czasie wojny znalazł się w Anglii, gdzie pełnił funkcję sędziego Sądu Najwyższego Wojskowego Polskich Sił Zbrojnych w Anglii.

Po powrocie do kraju w 1947 r. wykonywał zawód adwokata aż do przejścia na emeryturę w 1969 r.

Był człowiekiem skromnym, wielkiego serca. Kwiaty i wieńce, które pokryły mogiłę w dniu Jego pogrzebu, były wyrazem szacunku i hołdu dla człowieka, który zawsze cenił wolność ludzką, był czuły na krzywdę każdego człowieka, a jednocześnie był prawdziwym rzecznikiem wymiaru sprawiedliwości.

Niech piękna ziemia przemyska, której poświęcił całe swoje życie, przyjmie go na sen wieczny.

2. Zjazd adwokatury tarnobrzesckiej w Baranowie

Dnia 11 października 1975 r. na Zamku w Baranowie, jednego z nielicznych pomników polskiego renesansu, odbył się zjazd adwokatury województwa tarnobrzesckiego.

Przybyli adwokaci z zespołów w Opatowie, Staszowie, Sandomierzu, Janowie Lubelskim oraz Tarnobrzegu, Nisku i Stalowej Woli. Przedstawiciele pierwszych czterech zespołów pozyskanych z Izby kieleckiej i lubelskiej oraz koledzy z zespołów Izby rzeszowskiej przybyli w celu dokonania wyboru delegata, a ściślej mówiąc — członka Rady Adwokackiej w Rzeszowie jako reprezentanta województwa tarnobrzesckiego (z głosem doradczym). Zgodnie z uchwałą NRA województwo tarnobrzesckie reprezentowane będzie w tym względzie przez adw. Rajmunda Aschenbrennera, kierownika Zespołu Adwokackiego w Tarnobrzegu.

Zebranie przebiegało w dobrej atmosferze w zrozumieniu i poczuciu odpowiedzialności za wybór reprezentanta adwokatury z terenu tarnobrzesckiego. Przedmiotem zebrania były również sprawy związane z potrzebami nowo włączonych zespołów do Izby rzeszowskiej z Izby kieleckiej i lubelskiej. Spotkanie to dostarczyło wiele materiałów cennych dla Rady i dla przyszłej współpracy z nowymi członkami obecnej Izby rzeszowskiej, zwłaszcza że w zebraniu brali udział przedstawiciele miejscowych władz, a głównie prokuratury i sądu.

Zebraniu przewodniczył dziekan Rady adw. Stanisław Rogoź, który w swoim wystąpieniu przedstawił osiągnięcia Izby rzeszowskiej w ciągu ostatnich 25 lat, wyrażając jednocześnie zadowolenie z faktu włączenia do naszej Izby nowych zespołów.